

latse nink lastelatse teedwa nink tulleswa põlwe rahwale kulutawa, mes mustitsel ajjal üts Mamees Muhhomaalt merre pääl lähhambile surma-häddan om hääd tennu!

Mihkel Nagel

cht

hädä om mönniförd figeparremb juhhataja.

Mihkel Nagel, üts endine külla-koolmeister Bernomaal Sauga wällan, olli jo wäitust üts wiskas poisilene, kedda tiit küllarahwas hoije. Mi kui mönniförd nore mehhe nink esfiärralikult neide wannemba ülliwäga sõa-tenistust pelgawa nink sepärrast tiitsuggust modo ärrapromitas, noort meest se eest warjata, nidade pänniwa sis ta Mihkli wannemba omma 18. ealast poiga ütte wannale lāsiale mehhes, ke tallo perrenaine olli, nink tēnnasīwa Jummalat, et neide pojajene jo perremeeste arwun olli, kui ne-krutiwōtmise aig liggi jõudse.

Ent mes sest abbi olli! Wanna naise kõrwal es tahha nore mehhe südda sugguke rahhul olla, esfiärralikult et pudus nink waesus pälegi majjan olli nink lahja talloma es ānna päiwaliko leibagi, weel wāhhembast midda tulleswatses ajjas ārrale pānna. Mihkel olles ēnnembe rōemoga parhīllake weel sōtta lānnu, kui omma wanna matskaga perremehhe ammetit piddanu nink nāljakāppa immenu, kui temma mitte rahwast es olles häbbendanu nink küllanaru peljanu.

Weddas sis mehhitene omma rānka koormat mitto ajjastaiga nīsamma eddesi, seni kui ta wimate õige arwalikult ārratundse, et wanna moriga nink wōera perrega ennamb es jōwwa sugguke maia pidada nink tallo orjust wāljaorjata, nink se mõtte pāle

saije, küllakoolmeistriga assemid wahhetada nink koolmeistri ammetit hēnnele pāllelda.

Pāts sis Mihkel Nagel oppetaja mannu henda koolmeistri pātkuma. Hātene tūl! Ent oppetaja küüsse: Kas sul om ta sedda tundmist, mes koolmeistri ammet tarwitap? — Se pāle es olle Mihkel joht mõttelnugi, nink kui oppetaja lõise, et Mihkli luggemine koggoni pāllane olli, mehhitene katelikmest pālegi weel ülle kolle pāäst luggi nink kirjutusest es tohhi kõnneldagi, sis and oppetaja nõuwo, eesmäst kōli minna nink luggemist nink kirjutamist oppi.

Oh immet! Kuis nüüd 40. ealine mees, ke tūt aiga perremehhen olli olun, nink pāleke weel koggoduse wōormündrin, ni ākkitselt pididi taggasikāāndma nink kolilatses sama? Temma es julgu kēlleke wasta sest asjast kõnneldagi!

1836. ajjastajal, suuwel, kui Abram Holter, Sauga-wālla kirjutamise-kōli koolmeister, hainale lāts, putte temma te pāäl Mihkliga kōkko nink saije temmaga juttule. Makkas sis Mihkel ni kui kāwwest koolmeistrile omma luggu sure sõame wārrisemisega nink hirmuga arutama nink kui koolmeister lahhe-daste temma juttu kuulda wōt nink sugguke pahhas es panne, et tōine temma aigo wiit, sis wōt wimate Mihkel welli julgust nink tōi omma sõame figesallajambast nurgast kedda palwet wālja, et koolmeister ni hā olles nink wōttas meest kōli. Eht tūl koolmeistrile naar tahtis wāggūsi pāletūkkida, sis ommete temma es laida Mihkli nõuwo sugguke, enge pūse temma pelgiko sõant rōemustada nink and tälle kedda otsust: Pākki nüüd, welli, haina leggema nink pārran pōimo sis tulle julgeste minno pole, same sis nātta mes saap!

Enne rōakūlwi olli Mihkel jo kolitarre man, ent kui temma omma palwega etteaste, sis temma es julgu sīlmike üllestōsta nink olli ni häbbelik nink